

Priser, men det skal jeg ikke udtale noget sikkert om. Blot skal jeg oplyse, at Finansudvalget har besluttet at undersøge og overveje Spørgsmaalet nærmere til tredie Behandling.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag.

L. Rasmussen: Den ærede Ordfører omtalte den Restaurering, der har fundet Sted af Direktørboligen paa Landbohøjskolen, og jeg vil gerne slutte mig til den Kritik, den ærede Ordfører fremsatte angaaende dette Forhold. Det oplyses i en Skrivelse, der findes i Betænkningen under Nr. 154, at denne Villa, der ligger ude paa Rolighedsvej og har et stort Tilliggende, en Villa, som i Forvejen var værdifuld, er blevet restaureret for 83 000 Kr. og derefter udlejet for 1 500 Kr. Det er en Skæbnens Tilskikkelse, at det skal være den Mand, der vil have Livremmen spændt ind, der har faaet denne Sag under sit Ministerium; thi skal vi fortsætte paa denne Maade, bliver det ikke nogen god Forretning. Først har man en værdifuld Villa, saa lader man Værdien forsvinde, reparerer den for 83 000 Kr. og lejer den ud for ikke en Gang 2 pCt. af, hvad Reparationerne har kostet. Den Slags Forretninger maa man ikke lave mange af, hvis man skal til at drive god Økonomi. Jeg vil ikke dermed sige, at jeg gør Ministeren ansvarlig for, hvad der her er sket, det falder mig ikke ind, men jeg vil kun sige, at saadanne Forhold bør paatales, thi de er ganske meningsløse.

Jeg tror, at vi maa se paa hele det Forhold, som vi har drøftet ved andre Lejligheder: de kgl. Bygningsinspektører, Arkitekterne og deres næsten fuldkomne Eneraadighed, naar man kommer ind paa Reparationer. Vi vil til tredie Behandling faa et Forslag, som meget ligner dette her. Der er blevet købt en Gaard eller Villa i Aalborg til Bispebolig, og den er betalt med 80 000 Kr. Det er allerede en god Betaling for en Bolig til en enkelt Mand; men derefter har man kostet 88 000 Kr. i Reparationer paa denne Bispebolig, og saa lejer man den ud ogsaa for 1 500 Kr. Det er den Slags Ting, man ikke kan fortsætte med. Der maa sættes en Stopper for det, og det, vi maa tage fat paa, er Bygningstilsynet, Arkitekterne og den enevældige Maade, hvorpaa de optræder. Vi kan næsten ikke være bekendt at udsende et Aktstykke som dette, hvor der staar anført forneden en Lejeindtægt af 1 500 Kr., medens der er udført Reparationer for 83 000 Kr. og Villaen i Forvejen var meget værdifuld.

Hvis en privat Mand gjorde noget saadant, vilde man sige til ham: Hold op med at drive Forretning, min Ven, for det gaar galt, hvis du fortsætter paa den Maade. Men hele dette Forhold ved Landbohøjskolen vil blive Genstand for fornyet Behandling ved tredie Behandling, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa det her, men blot sige, at vi maa, det er vi sikkert fra alle Sider enige om, sætte en Stopper for, at noget saadant fortsættes som det, der har fundet Sted i de to Tilfælde, jeg har nævnt.

Jeg har i øvrigt under Landbrugsministeriet kun at omtale et Samraad, der er nævnt under Nr. 51 i Betænkningen angaaende Statstilskud til Susaaens Regulering. Det forholder sig med dette som med det Punkt, jeg nævnte under Forsvarsministeriet, at det er min Partifælle det ærede Medlem Hr. Andreasen, der har rejst Samraadet og henstillet til Landbrugsministeren, at Staten ydede et Tilskud til de Grundejere, som har bekostet en Uddybning og Regulering af Susaaen og Torpe Kanal. Det oplyses i Andragendet, at man, da man tog fat paa Arbejdet, havde faaet et Overslag, der lød paa, at Udgiften vilde blive 100 000 Kr.; men da Regningerne skulde betales, viste det sig, at det kostede 450 000 Kr. For en Del skyldes dette naturligvis, at Overslaget var fra den billigere Tid, medens man fik Arbejdet udført i den allerdyreste Tid; men der er en Del Lodsejere, der meddeler, at naar de ikke standsede Arbejdet, var det, fordi det blev meddelt dem, at de kunde gøre sikker Regning paa et Statstilskud, og da de ved Arbejdets Gennemførelse ogsaa kunde være med til at afhjælpe en Del af Arbejdsløsheden, har de fortsat med Arbejdets Udførelse. Men mange af dem vil komme i en meget vanskelig Stilling, hvis de nu skulde af med et Beløb $4\frac{1}{2}$ Gange saa stort som det oprindelig beregnede, og det, de henstiller til Ministeriet, er da, om de ikke kunde faa et Statstilskud til dette Reguleringsarbejde paa 150 000 Kr. Præstø Amt, som har haft Sagen til Erklæring, meddeler, at i tidligere Tilfælde, hvor der har været udført større Reguleringsarbejder, er der altid givet Tilskud fra Staten. Jeg kender ikke Sagen saa nøje, men jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister at tage den under den velvilligste Overvejelse. Efter de Oplysninger, jeg har faaet, og efter hvad der fremgaar af Andragendet, tror jeg, det vilde være en god Gerning, ja, nødvendigt at yde Tilskud, for at disse smaa Lods-